

Arrest

nr. 186 021 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2016 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van het voorzien van een nieuwe termijn van 4 november 2016 tot 11 november 2016 om het grondgebied te verlaten, aangebracht op de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, getroffen door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op 7 juni 2016.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. WARENBURGH, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juni 2016 trof de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.2. Op 3 november 2016 werd hierop door de verwerende partij een stempel aangebracht met de volgende tekst, *“Een nieuwe termijn van 04-11-2016 tot 11-11-2016 om middernacht wordt [O.B.] toegestaan het grondgebied te verlaten.”*

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Zij formuleert deze als volgt:

“Onderhavige procedure is gericht tegen de mededeling dat er een nieuwe termijn van 04.11.2016 tot 11.11.2016 om middernacht wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Een dergelijke uitvoeringsmaatregel is niet vatbaar voor een procedure tot nietigverklaring/schorsing.

Een beroep tot nietigverklaring – en derhalve de vordering tot schorsing als accessorium van dit beroep – moet krachtens de artt. 39/2,§2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp hebben. Desbetreffend dient voor het begrip ‘beslissing’ teruggegrepen worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St. Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83).

Aldus dient onder een ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

Dit is in casu niet zo.

Inderdaad is de in casu bestreden ‘beslissing’ een niet aanvechtbare rechtshandeling.

Kwestieuze stempel is louter informatief, zoals daaruit duidelijk blijkt, en is in geen enkel geval als een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten te catalogiseren.

Aldus is de stempel geen voor vernietiging vatbare bestuurshandeling.

Dit naar analogie van volgende vaste rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

“De nieuwe termijn die aan de verzoekende partij werd toegestaan om het grondgebied te verlaten, is louter een uitvoeringsmodaliteit van het eerder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt. Het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit is onontvankelijk”. (R.v.St. nr. 163605 van 16/10/2006, www.raadvst-consetat.be)

“Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

In onderhavige zaak werd verzoekster op 18 februari 2008 bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

De nieuwe termijn die aan de verzoekster werd toegestaan om het grondgebied te verlaten - tot 4 maart 2008 - is louter een uitvoeringsmodaliteit van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. Deze uitvoeringsmodaliteit kan evenwel niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekster wijzigt, zodat het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit onontvankelijk is”. (R.v.V. nr. 15.866 van 15 september 2008, www.rvv-cce.be).

Zodoende is de vordering van verzoekende partij niet ontvankelijk.

Terwijl verweerder ten overvloede ook laat gelden dat verzoekende partij geen belang heeft bij onderhavige procedure. “

Er wordt aan verzoekende partij een nieuwe termijn toegekend in navolging van een definitief bestaand bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij initieel zelfs geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

De toekenning van een termijn om het grondgebied te verlaten verschaft aan de verzoekende partij alsnog de mogelijkheid om vrijwillig gevolg te geven aan de op haar rustende terugkeerverplichting. Daar waar initieel geen termijn voor vrijwillig vertrek meer werd toegestaan en de verzoekende partij aldus onverwijld het grondgebied diende te verlaten, betreft huidige bestreden beslissing een voor verzoekende partij positieve beslissing.

De verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden dat het haar tot voordeel zou strekken dat de toegekende termijn voor vrijwillig vertrek ingevolge een vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou komen te vervallen. Bijgevolg kan er geenszins enig belang of benadeling in hoofde van de verzoekende partij worden weerhouden.

Overigens zijn op heden zijn 18 dagen verstreken sedert het aflopen van de nieuwe termijn en verzoekende partij heeft nog steeds geen gevolg gegeven aan het haar betekend bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekende partij geeft integendeel aan geen gevolg te willen geven aan het bevel.

Verzoekende partij heeft dan ook geen (actueel) belang bij haar kritiek.”

2.2. De Raad kan de verwerende partij volledig volgen in haar betoog. Het aanbrengen van een stempel door de verwerende partij op de in punt 1.1. bedoelde beslissing met de tekst, “*Een nieuwe termijn van 04-11-2016 tot 11-11-2016 om middernacht wordt [O.B.] toegestaan het grondgebied te verlaten*” kan niet worden beschouwd als een aanvechtbare rechtshandeling. Het betreft in tegenstelling tot wat verzoekster opwerpt ter terechtzitting – en waaraan ze een uitgebreid betoog hangt ter ondersteuning van haar enig middel – geen nieuw bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft niet meer dan een uitvoeringsmodaliteit van de eerder getroffen in punt 1.1. bedoelde beslissing, die een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Zelfs indien het toch als een aanvechtbare rechtshandeling dient te worden beschouwd, ziet de Raad net als de verwerende partij niet in welk belang verzoekster zou hebben bij de nietigverklaring ervan, gezien verzoekster eerder geen termijn voor een vrijwillig vertrek werd toegestaan en zij door de aangebrachte stempel de mogelijkheid krijgt om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Daar komt nog bij dat de toegestane termijn om het grondgebied te verlaten heden reeds lang is verstreken, zonder dat verzoekster het grondgebied heeft verlaten, zodat niet kan worden ingezien welk belang verzoekster nog heeft bij de nietigverklaring van de betrokken stempel.

2.3. De Raad geeft volledigheidshalve nog mee dat verzoeksters casus niet kan worden vergeleken met de zaak die aan de grondslag lag van zijn arrest nr. 168 143 van 24 mei 2016 waarnaar ze verwijst in haar enig middel. Die zaak betrof een door de Raad geschorste bijlage 26quater, waarop de verwerende partij een termijn voor vrijwillig vertrek had aangebracht. De Raad oordeelde in voormeld arrest dat de verwerende partij hiermee het gezag van gewijsde schond van het zijn arrest nr. 158 631 van 15 december 2015, waarmee de bijlage 26quater, die ertoe strekte te stellen dat Hongarije verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van de betrokken vreemdeling, geschorst werd. De in punt 1.1. bedoelde beslissing werd niet geschorst door de Raad. Verzoekster heeft de in punt 1.1. bedoelde beslissing niet aangevochten bij de Raad. Het gegeven dat de terugleiding (repatriëring) van verzoekster op 3 november 2016 op eenzijdig verzoekschrift werd verboden door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op 2 november 2016 maakt niet dat het bevel om het grondgebied te verlaten dat is opgenomen in de in punt 1.1. bedoelde beslissing, niet op een vrijwillige wijze kan worden uitgevoerd. Een geschorste bijlage 26quater daarentegen houdt in dat tot aan de behandeling van het beroep tot nietigverklaring ervan, geen uitvoering kan worden gegeven, noch gedwongen noch vrijwillig, aan een beslissing waarbij een andere staat verantwoordelijk wordt geacht voor een asielaanvraag.

Het beroep is onontvankelijk. De in de nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA